

Een derde weg

Een derde weg

Als gemeente hebben we sinds een tijd al 'de derde helft'. Een verlenging van onze kerkdienst naar gemeenschappelijke en meer informele ontmoeting, gesprek en een hapje en drankje.

Wanneer we over het jeugdwerk nadenken en 'oplossingen' proberen te verzinnen denken we ook aan iets als 'een derde helft', maar dan vooral voor jongeren. Daarom noemen we het in dit voorstel 'een derde weg'.

Zoiets past namelijk bij ons: met behoud van het goede zoeken naar extra manieren om geloof en gemeenschap vorm te geven.

Dit is niet leuk!

In het onderzoek en rapport 'dit is niet leuk!' ontdekten we dat jongeren verplichte activiteiten, waaronder verplichte kerkelijke activiteiten niet leuk vinden. We lazen daarin een weerspiegeling van onze maatschappij die verplichtingen wegwerkt. Tegelijk heeft de maatschappij de waarde van keuzevrijheid en zelfontplooiing op je eigen manier hoog in het vaandel.

Onze jongeren zeker - en wijzelf vaak ook - zijn echt kinderen van onze tijd.

In hetzelfde onderzoek geven ouders aan dat het niet leuk is, ja, zelfs vaak heel ingewikkeld, kinderen die iets niet willen toch te motiveren het wel te doen. Zonder in ruzie, onderhandelingen of een slechte thuissfeer terecht te komen.

En velen van ons vinden het niet leuk, maar juist schokkend, dat wat wij zo waardevol en van grote betekenis vinden, dat voor veel van onze tieners en jongeren (nog) niet zo is.

Hoe komen we daaruit? Daarvoor moeten we zoeken naar een derde weg. Niet de 1e (onze) weg opleggen aan de jongeren. Dat gaat echt niet werken. En niet hun weg (de 2e) zoveel mogelijk inpassen in onze manieren van kerk zijn, want dat leidt tot vertrek van mensen die zich daar niet in kunnen vinden. Beide wegen vragen echt te veel omleggingen in de weg van de ander...

Een derde weg

Een extra weg aanleggen is daarom ons voorstel. Maar hoe ziet zo'n derde weg er dan uit?

Die nog aan te leggen weg bestaat wat ons betreft uit de volgende 'bouwstoffen':

- Het willen vertrouwen op de God van de doop, het verbond en de kerk:
Erop vertrouwen dat de kerk van alle tijden is, maar qua inrichting en cultuur kan en mag verschillen. En dat we dit voor onze jongeren met hen gaan vormgeven en uitzoeken.
Erop vertrouwen dat we niet spreken alleen over *onze* kinderen, maar vooral over *Gods kinderen*, die hij koos, bij zich riep en niet los zal laten. En weten en geloven dat onze God met zijn Geest ook andere manieren gebruikt om mensen te behouden dan we van vroeger zelf kennen.
- De wetenschap dat werk met jongeren vooral werkt wanneer dat gebeurt met jongeren samen, en met de netwerken die onze jongeren waardevol vinden.
Omdat het netwerk van de jongeren veel breder is dan alleen onze kerk, zal ook het jeugdwerk veel breder moeten worden opgepakt. Een derde weg zal gaan inzetten op activiteiten die mede door jongeren worden bedacht - en dan ook bij hen passen - en waar ze ook verantwoordelijkheid in kunnen en mogen nemen.

- Onze jongeren hebben interkerkelijke en gemixte wel/niet gelovige netwerken en relaties, Dus in die derde weg willen we als gemeente het initiatief nemen, maar ook meteen samenwerking zoeken met andere kerken. Want onze jongeren zitten in elkaars netwerken en hebben via die netwerken ook met die andere gemeenten te maken. En het werk met en onder jongeren verbreden tot werk met jongeren van alle kerken en uit onze stad Hattem die niet bij een kerk horen. We volgen hierin dus niet de ledenlijst van de kerk, maar het netwerk van onze jongeren en ruimen voor niet-kerkelijke jongeren ook nadrukkelijk een plaats in.
- De overtuiging dat een derde weg nieuw is. Dat betekent dat we met elkaar op zoek moeten. Er is geen kant en klaar recept wat we kunnen volgen 'en dan komt het goed'. Het zal een zoektocht zijn met proberen, vallen en opstaan, leren en evalueren. Dat betekent dat we daar enerzijds als gemeente echt voor moeten gaan staan. Een anderzijds ook dat we heel gelovige en bekwame mensen nodig hebben.

Twee mogelijke aanpakken

Variant 1 - De verbinder: een fulltime jeugdwerker

De taken van zo iemand zijn divers en wijd.

- Het moet iemand zijn die met veel jongeren goed contact legt en onderhoudt, hun wereld kent en met hen in gesprek kan zijn over wat er 'ontwikkeld' zou moeten worden en daar ook mensen voor kan motiveren en in coachen.
- Het moet iemand zijn die in onze kerk (zijn of haar achterban en primaire opdrachtgever) maar ook met andere kerken en maatschappelijk organisaties in overleg kan zijn over wat er nodig is, samenwerkingsmogelijkheden, projecten en programma's.
- En iemand die de eerste en de tweede weg ook kent... En in het werk de derde weg niet loslaat 'lopen' van de eerste en de tweede weg, maar kan verbinden

De nadruk ligt dan op een beleidsmaker en initiator 'met jongeren' en 'netwerken met andere kerken'.

Doel: Een beleidsmaker en werker.

Variant 2 - Een parttime katalysator

De taken van zo iemand zijn netwerkend en coördinerend.

- Het moet iemand zijn die met veel ouders en kerkmensen goed contact legt en onderhoud, en hen uitdaagt samen met jongeren allerlei kleine initiatieven op te pakken en in gang te zetten.
- Die die initiatieven coördineert en enigszins bewaakt en ondersteunt en daar ook mensen voor kan enthousiasmeren en in kan coachen.
- Het moet iemand zijn die in onze kerk (zijn of haar achterban en primaire opdrachtgever) maar ook met andere kerken en maatschappelijk organisaties in overleg kan zijn over wat er nodig is, samenwerkingsmogelijkheden, projecten en programma's.

De nadruk ligt dan op een ondernemende netwerker en een groot aantal betrokken kleine teams.

Doel: Een netwerk van veel kleine initiatieven.